

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 4, Diumenge Tercer de durant l'Any, 23 de gener 2011

JESÚS ÉS LA LLUM ENMIG DE LES NOSTRES FOSCORS

Mateu, reprenent una imatge del llibre d'Isaïes, ens diu allò que Jesús és per nosaltres: la Llum. En la nostra vida, sovint experimentem tenebres, resistències, dificultats, problemes no resolts que s'acumulen davant nostre com una muntanya enorme, problemes amb els fills, o els amics, amb la solitud, amb la feina... És al bell mig d'aquest panorama que ens arriba la bona paraula: no esguardeu només les foscors, esguardeu també la llum amb la qual Déu esclareix la nostra vida. Ell ha enviat Jesús per compartir amb vosaltres les vostres penes. Ell és la Llum enmig de les vostres foscors. No som nosaltres els qui donem a la nostra vida el seu sentit últim. És Ell. No és ni el nostre treball, ni el nostre saber, ni el nostre èxit. És Ell i la llum que ens distribueix. El valor de la nostra vida està en el fet que Déu ens esguarda, es gira envers nosaltres, sense condicions. Jesús crida els seus primers deixebles a la vora del llac de Genesaret. Els troba enfeinats amb el seu ofici de pescadors. L'abraçada d'Andreu i Pere -en la icona- aquesta setmana de pregària per la unitat, ens recorden els dos pulmons amb què respira l'Església, tan necessaris per a assolir la unitat plena.

L'ADORACIÓ EUCARÍSTICA. De dilluns a divendres, en torns d'una hora, de les 8:30 del matí a les 8 del vespre. Diumenges, a les 19:15, mitja hora de pregària silenciosa pregant per les vocacions.

GRUP DE CERCLES DEL DIJOUS. Aquest grup, integrat per joves, i que es reuneix cada dijous a les 9 del vespre, el proper dijous han projectat una hora santa amb el Santíssim exposat. Tots hi sou convidats, especialment els joves. **ACCIÓ CATÒLICA D'ADULTS.** Dimarts, 25 de gener, a les 6 de la tarda, continuarem les nostres trobades sobre el "Compendi del Catecisme de l'Església catòlica", guiats per Mn. Frederic. És obert a tothom.

LA DIVINA MISERICÒRDIA. Cada divendres, a les 15:00, en la Capella del Santíssim, i durant aquest torn d'adoració eucarística, es resa la "Coronilla de la Divina Misericòrdia".

NOVETAT AL WEB SOBRE SANT VICENÇ MÀRTIR. A propòsit de la celebració de Sant Vicenç ahir dissabte, ara dins el web de la parròquia, a la secció dels sants, hi hem penjat una pàgina on hi podeu trobar tot d'informació sobre el nostre patró: biografia, imatges a l'església i les reproduccions del retaule.

L'ATENCIÓ ALS NADONS I MAINADA DURANT LA MISSA. Els dissabtes, durant la missa de les 19:15, hi ha un servei gratuït de guarderia, però fins al moment present a penes utilitzat. En d'altres misses, aconsellem als pares amb petitons de col·locar-se davant la capella de la Puríssima, des d'on poden, en cas de necessitat, entrar en la sala de la sagristia, i des d'allí seguir la Missa. Allí els nens poden jugar, córrer, plorar a gust. Aquesta ens sembla una solució més apropiada que no la de restar rere de tot, abandonant el temple amb la criatura perquè plora. Sostenim amb fermesa que els petits no ens fan nosa. La seva presència ens alegra. Són la vida que creix. Pertanyen a la gran família parroquial. Tanmateix els petits necessiten estar ben a prop de l'altar, atès que tot els hi entra pels sentits i aquests es desvetllen amb la proximitat, no amb la llunyania. Entre nosaltres els petitons són ben rebuts. Voldríem atendre bé tant a ells com als seus pares.

CENTRE PARROQUIAL. Diumenge 23, a les 9:00, excursió a Les esquerdes del Papiol. A les 11:00, Sardanes a la plaça de Sarrià, amb la cobla Baix Llobregat. D'onze a dotze hi haurà escola de sardanes organitzada per l'Esbart Sarrià. Dimecres 26, a les 20:30, al Teatre de Sarrià, segona projecció del Documental del Mes **Into Eternity**, sobre els residus radiactius.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial - c/ Rector Voltà, 5. 08034 - Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial - c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

PETIT “DICCIONARI”

DE LA *VERBUM DOMINI* (i III)

Nova evangelització i anunci: Tants germans estan «batejats, però no prou evangelitzats». Sovint, nacions en altre temps riques en fe i en vocacions van perdent la identitat, sota la influència d'una cultura secularitzada. L'exigència d'una nova evangelització, tan fortament sentida pel meu venerat predecessor, ha de ser confirmada sense por, amb la certesa de l'eficàcia de la Paraula divina. L'Església, segura de la fidelitat del seu Senyor, no es cansa d'anunciar la bona nova de l'evangeli i convida tots els cristians a redescobrir l'atractiu del seguiment de Crist (n. 96)

Pau: En el Sínode, molts testimonis han documentat els conflictes greus i sagnants, així com les tensions que hi ha en el nostre planeta. A vegades, aquestes hostilitats sembla que tinguin un aspecte de conflicte interreligiós. Una vegada més, vull reiterar que la religió mai no pot justificar intolerància o guerres. No es pot utilitzar la violència en nom de Déu. Tota religió hauria d'impulsar un ús correcte de la raó i promoure valors ètics que edifiquen la convivència civil. Mai no oblidem que «allí on les paraules humanes són impotents, perquè preval l'estrèpit tràgic de la violència i de les armes, la força profètica de la Paraula de Déu actua i ens repeteix que la pau és possible i que hem de ser instruments de reconciliació i de pau» (n. 102).

Religió de la Paraula de Déu, no del Llibre: De totes aquestes consideracions, que brollen de la meditació sobre el misteri cristià expressat en el Pròleg de Joan, cal destacar ara el que els Pares sinodals han afirmat sobre les diferents maneres en què s'utilitza l'expressió *Paraula de Déu*. (...) Com ho mostra de manera clara el Pròleg de Joan, el *Logos* indica originàriament el Verb etern, és a dir, el Fill únic de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles i consubstancial a ell: la Paraula era amb Déu, la Paraula era Déu. Però aquesta mateixa Paraula, afirma sant Joan, «s'ha fet carn» (Jn 1,14), per tant, Jesucrist, nascut de Maria Verge, és realment el Verb de Déu que es va fer consubstancial a nosaltres (...) Tot això ens ajuda a entendre per què en l'Església es venera tant la Sagrada Escriptura, encara que la fe cristiana no és una «religió del Llibre»: el cristianisme és la «religió de la Paraula de Déu», no d'«una paraula escrita i muda, sinó del Verb encarnat i viu». Per tant, l'Escriptura ha de ser proclamada, escoltada, llegida, acollida i viscuda com a Paraula de Déu, en el si de la Tradició apostòlica, de la qual no es pot separar (n. 7).

Sacramentalitat de la Paraula: La sacramentalitat de la Paraula es pot entendre en analogia amb la presència real de Crist sota les espècies del pa i del vi consagrats. En apropar-nos a l'altar i participar en el banquet eucarístic, realment combreguem el cos i la sang de Crist. La proclamació de la Paraula de Déu en la celebració comporta reconèixer que és Crist mateix qui està present i es dirigeix a nosaltres per a ser rebut. Sobre l'actitud que s'ha de tenir respecte a l'Eucaristia i la Paraula de Déu, diu sant Jeroni: «Nosaltres llegim les Sagrades Escriptures. Jo penso que l'Evangeli és el cos de Crist, jo penso que les Sagrades Escriptures són el seu ensenyament. I quan ell diu: “si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang” (Jn 6,53), encara que aquestes paraules es puguin entendre com referides també al Misteri [eucarístic], això no obstant, el cos de Crist i la seva sang és realment la paraula de l'Escriptura, és l'ensenyament de Déu. Quan anem al Misteri [eucarístic], si cau una partícula ens sentim perduts. I quan estem escoltant la Paraula de Déu, i se'ns aboca a l'orella la Paraula de Déu i la carn i la sang de Crist, mentre que nosaltres estem pensant en una altra cosa, quants greus perills correm?» (n.56)

Sagrada Escriptura, inspiració i veritat: Un concepte clau per a comprendre el text sagrat com a Paraula de Déu en paraules humanes és certament el d'inspiració. També aquí podem suggerir una analogia: així com el Verb de Déu s'ha fet home per obra de l'Esperit Sant en el si de la Mare de Déu, també la Sagrada Escriptura neix del si de l'Església per obra del mateix Esperit. La Sagrada Escriptura «és locució de Déu pel fet d'haver estat posada en escrit per inspiració de l'Esperit de Déu». D'aquesta manera es reconeix tota la importància de l'autor humà, que ha escrit els textos inspirats i, al mateix temps, Déu com el veritable autor(...) Quan es debilita la nostra atenció a la inspiració, es corre el risc de llegir l'Escriptura més com un objecte de curiositat històrica que com a obra de l'Esperit Sant, en la qual podem escoltar la veu mateixa del Senyor i conèixer-hi la presència en la història. (...) Certament, la reflexió teològica ha considerat sempre la inspiració i la veritat com dos conceptes clau per a una hermenèutica eclesial de les Sagrades Escriptures. (n. 19).

Sants: La interpretació de la Sagrada Escriptura quedaria incompleta si no s'estigués també a l'escolta dels qui han viscut realment la Paraula de Déu, és a dir, els sants. En efecte, «viva lectio est vita bonorum». Així, la interpretació més profunda de l'Escriptura prové precisament dels qui s'han deixat plasmar per la Paraula de Déu a través de l'escolta, la lectura i la meditació assídua (n.48).

Silenci: Força intervencions dels Pares sinodals han insistit en el valor del silenci en relació amb la Paraula de Déu i amb la seva recepció en la vida dels fidels. En efecte, la Paraula només pot ser pronunciada i escoltada en el silenci, exterior i interior. El nostre temps no afavoreix el recolliment, i a vegades fa la impressió que es té por gairebé d'allunyar-se dels instruments de comunicació de masses, encara que sigui només per un moment. Per això s'ha d'educar el poble de Déu en el valor del silenci. Redescobrir el lloc central de la Paraula de Déu en la vida de l'Església vol dir també redescobrir el sentit del recolliment i de la quietud interior (n. 66).

Terra Santa: Les pedres sobre les quals ha caminat el nostre Redemptor estan carregades de memòria per a nosaltres i continuen «cridant» la bona nova. Per això, els Pares sinodals han recordat l'expressió feliç que anomena Terra Santa *el cinquè Evangeli*. És molt important que, malgrat les dificultats, hi hagi en aquells llocs comunitats cristianes (n. 89).